

lems Beretning om Tilstanden der oppe — og jeg skal særlig fremhæve Bemærkningen om Strandvejens overordentlig farefulde Nærhed ved Havet, skønt der tidligere var en ret bred Kyststrækning — skal jeg ikke komme videre ind paa Detailler, men kun konstatere, at det ærede Medlems Udtalelser ifølge den Beretning, jeg har faaet, ere fuldt ud korrekte, og at Tilstanden ligefrem er farefuld for de vejfarende. Jeg skal dog med Hensyn til en Ytring, der falder fra det ærede Medlem, om at der ikke var sket noget for at adværge disse Ulykker, gøre opmærksom paa, at der paa Finanslovens § 26. I. 9. er foreslaaet at anvende 11,000 Kr. til Kystsikringsarbejder netop paa denne Kyststrækning. Det ærede Medlem har altsaa ganske vist Ret i, at der ikke er sket noget, men jeg turde dog maaske fra min Side sige, at en Minister har allerede begyndt at gøre, hvad han kan for at sikre Kysten, naar han har foreslaaet at bevilge Penge dertil, og da jeg har de bedste Forhaabninger om, at dette Forslag ikke vil blive forkastet her i Tinget, tror jeg, man kan gaa ud fra, at der nu vil blive foretaget noget paa denne Kyststrækning for at sikre den mod fremtidige Angreb fra Havets Side. Det er muligt, at den sidste Storm har forandret Forholdene saa væsentligt, at de 11,000 Kr., som jeg har foreslaaet, ikke ville være tilstrækkelige. Jeg maa i Parentes gøre opmærksom paa, at det, der er foreslaaet, kun er til en Begyndelse, det er ikke en endelig Sum. Det er muligt, at det vil vise sig, at disse 11,000 Kr. ere utilstrækkelige, og at vi maa anlægge en anden Maalestok, men jeg stoler i saa Henseende paa at ville finde villigt Øre, naar jeg anmoder om de nødvendige Midler til at sikre den Kyst, som tilhører Staten, og — det skal jeg tilføje — som ligger i en saadan Kontinuitet med private Kyststrækninger, at hvis Staten ikke gør noget for at sikre sin Del af Kysten, vil en Del af disse private Ejendomme udsættes for fuldstændig Ødelæggelse.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) kom ind paa Tanken om en gennemgaaende Undersøgelse af vore Kyster og slog paa, at det kunde være rigtigt, at en Kommission undersøgte Forholdene i Forbindelse med den alt nu arbejdende Kommission, der undersøger de geologiske Forhold. Jeg kan meget godt slutte mig til Tanken derom og mener ogsaa, at det kunde være rigtigt at gaa den Vej og saaledes faa et Totalbillede af vore Kyster. Jeg kunde tænke mig — og Tanken herom er ogsaa kommen frem her

i Salen —, at ligesom man har Vande, der ere fredede mod Fiskeri, kunde man have Kyster, der vare fredede mod Opfiskning af udenfor liggende Materiale saaledes, at det ikke blev overladt den enkelte Ejer at sørge for at frede Kysten, men at det blev en eller anden Autoritet, der kunde afgøre for en længere Kyststrækning, at den ere saa udsat fra Havets Side, at den bør beskyttes, og at der bør nedlægges Forbud mod, at der paa den eller uden for den borttages Materiale. Jeg kan meget godt slutte mig til det ærede Medlems Tanke om en saadan gennemgaaende Undersøgelse af vore Kystforhold, men paa den anden Side vilde jeg meget beklage, om Nedsættelsen af en saadan Kommission skulde forhale den foreliggende Sags Fremme. Man er her i Landet noget tilbøjelig til, naar der først er nedsat en Kommission, at slaa sig til Ro med den gode Bevidsthed, at nu sidder der en Kreds af sagkyndige og dygtige Mænd og arbejder paa Spørgsmaalet, og saa tænker man ikke videre paa den Sag. Det kan jo være, at denne Kommission maatte arbejde en længere Aarrække, det ærede Medlem for Præstø slog selv derpaa, og imidlertid kunde vi opleve en større Ødelæggelse fra Havets Side. Derfor vilde jeg sætte megen Pris paa, at denne Tanke om Nedsættelse af en Kommission ikke influerer saaledes paa de Herrer, at de sige: Aa, det haster ikke med at faa dette Forslag fremmet, vi kunne nok se Tiden an.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds udtalte sig i øvrigt om Lovforslaget, netop som jeg ser paa det, at det har sine Mangler, men at det paa enkelte Punkter vil være en Fremgang. Men naar det ærede Medlem kom ind paa de omdebatterede Spørgsmaal om den tørre Strandbred, kunde jeg ikke fuldt ud følge ham, idet han nemlig udtalte, at her var et Spørgsmaal — det var i alt Fald hans Tanke, selv om jeg ikke gengiver den ordret — af saa almen Interesse, at man ikke maatte tale om Indgreb i Ejendomsretten Lidt efter begyndte det ærede Medlem imidlertid selv at tale om, at hvis det skulde vise sig rigtigst at give Erstatning kom man vel nok ud over det. Der ligger jo netop hele Vanskeligheden. I det Øjeblik man vil give Erstatning, ere vi over alle Bjerge. Det er det Punkt, der netop staar os imellem, at vi — jeg og de, de have samme Opfattelse som jeg — sige: Man kan ikke lægge en saadan Servitut fremkaldt af en Tredjemand, paa andens Mands Ejendom uden at give ham Erstatning.